

ham i Forsvar, men det forekommer mig dog rigtigst, at han søgte at udvidde den Brøde, hvorfor Manden er anlagt, saa betydligt, at det vil Udseende af at være et Forsvar, — saa maa det ærede Medlem kalde det, hvad han vil. (Winther: Det er en Feiltagelse. Maa jeg bede om Ordet.) Det ærede Medlem sagde, at Hr. Møller kunde undskyldes, fordi han har været streng mod en Mand, om hvem han troede, at han vilde liste sig fra Tjenesten. Det vilde være ganske rigtigt, hvis Hr. Møller havde været oplagen ene og alene af den Tanke, at Manden havde foregivet Sygdom, eller i alt Fald kun led af en mindre betydelig Sygdom, for at snige sig fra sin Militærtjeneste. I saa Tilfælde vilde Hr. Møller maaske kunne undskyldes, selv om han var gaaet lidt udenfor det Forhold, han burde tagttage overfor en Patient; men jeg har netop Grund til at være af en modsat Mening, thi der er kommet til mig Oplysninger, som jeg, skøndt de ikke kunne bevise, dog anser for mere end et Nygte. Jeg har disse Oplysninger fra en paaalidelig Kilde, nemlig fra en Mand, der har staaet i en Bataillon, ved hvilken Møller har været Læge, og det siges da, at Møller var anset for at være en Mand, der meget gjerne tog imod Penge for at kassere Folk, selv om de ikke feilede Noget. Det er strengt, at sige det her, men jeg har dog anset det for urigtigt at tilbageholde det, idet jeg skal gjentage, at jeg tror, at det kommer fra en paaalidelig Kilde. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de spectelle Meddelelser, jeg har faaet, men kun sige, at der er omtalt mere end eet saadant Tilfælde. Der er berøttet mig et Tilfælde, hvor en Mand er bleven kasseret, der antoges ikke at feile det Allermindste, som kunde gjøre ham udfikket til Tjeneste, og der er Formodning om, at han ved Dr. Møllers Hjælp har faaet sit Kassationsbevis udstedt. Der er et andet Tilfælde, hvor en Mand, der efter Alles Formening var svag, om end ikke i nogen høj Grad, ogsaa havde givet Hr. Møller Penge, men dog ikke blev kasseret, fordi Hr. Møller muligen fandt, at det var for lidt. Jeg kan saa godt forstaa, at Doktoren har været streng imod en Mand, om hvem han

antog, at han vilde liste sig fra Tjenesten; men det har rimeligvis været — det er idetmindste min Antagelse — fordi denne Mand ikke har givet Doktoren Penge. Men jeg indrømmer, at disse Meddelelser kunne være feilagtige, og at man med Urette kan besylde Folk, men naar de Sigtes, jeg har nævnt, i Almindelighed antages for rigtige blandt Folk, der have nøie Kjendskab til en Mandes Virken, og naar vi af et æret Medlem (S. Pedersen), der ogsaa har haft personligt Kjendskab til denne Mand, have hørt sige, at han ikke har været anset for at være en human Mand, saa er der efter min Opfattelse meget antagelige Grunde til, at formode, at Manden ikke er bleven afflediget for tidligt, og jeg kan ikke med min bedste Villie indrømme, at Staten, naar en Mand afflediges som ubrugelig i den Stilling, hvori han er, da skal være absolut tvungen til at give ham Pension. Vel have vi i Bilagene en Liste over Forskjellige, der ere blevene affledigede paa Grund af betydelige Mangler i deres Kassevæsen, paa Grund af Besvigelser og andet urigtigt og ulovligt Forhold. Men fordi Rigsdagen tidligere har været generøs i saa Henseende, skal det derfor blive ved? Skulle vi dog ikke engang komme bort fra at give Folk Pension, der enten ikke have været istand til fyldestgjørende at udfylde deres Embede eller have begaaet Dommerter eller Svigagtigheder i en eller anden Retning? Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds vilde ogsaa tage Manden i Forsvar, fordi han har været streng i Opfyldelsen af sin Embedspligt, medens de andre affledigede Embedsmænd have været forsømmelige og svigagtige, men saa siger jeg, at naar det kun angaar Penge, da anser jeg Forseelsen for mindre, end naar den angaar Mennekers Liv og Helbred, og jeg siger, at den Mand, der i saa Henseende tilfidsætter sin Pligt, er i Grunden moralisk mere skyldig til at lide Straf og til at betragtes som en slet Mand end den, der af Begjærlighed eller andre Grunde lader sig forlede til at gjøre sine Fingre vel lange, hvor det dog kun angaar timeligt Gods. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagde ogsaa, at denne Mand var at betragte som den klare Sol imod de Andres